

Kako mu se u viđenju ukazao propeti Seraf

1. Dok se zadržavao u samotištu koje se po mjestu, gdje se nalazi, zove Alverna,¹ dvije godine prije nego što mu se duša preselila u nebo, u zanosu je vidio na križ propeta čovjeka koji je poput Serafa imao šest krila. Bio je uspravljen, ruke su mu bile raskriljene a noge skupljene. Dva su mu krila bila uzdignuta povrh glave, dva su bila raširena za let, a ostala su mu dva pokrivala cijelo tijelo. Dok je blaženi sluga Svevišnjega to gledao, bio je ispunjen najvećim divljenjem, ali nije znao što mu je viđenje htjelo kazati. Silno se radovao i još više uživao u dobrostivu i milu pogledu kojim ga je Seraf promatrao; a njegova je ljepota bila neopisiva, ali ga je posve ispunio strahom pogled na razapetoga i gorčina njegove muke. Izgledao je, da tako rekнем, i žalostan i veseo; radost i tuga su se u njemu izmjenjivale. Mnogo je razmišljao o tome što bi ovo viđenje moglo značiti i duh mu se mnogo naprezao da shvati njegov smisao. — Kad od svega toga nije ništa razumom spoznao i kad mu se duboko u srce ucijepila novina ovoga viđenja, počeli su se na njegovim rukama i nogama pokazivati znakovi čavala, kao što je to malo prije povrh sebe vidio na razapetom čovjeku.

2. Činilo se kao da su mu i noge i ruke u sredini probijene čavlima. Glave čavala su mu se pokazivale s unutrašnje strane ruku, na dlanovima, i na vanjskoj strani nogu. Šiljci su im bili na protivnoj strani. Ti su znakovi na unutrašnjoj strani bili okrugli, a na vanjskoj dugoljasti, neka mesna izbočina se pokazivala kao vrh čavala koji su bili kao zavnuti i izudarani. To se na tijelu izdizalo poput otekline. Tako su i u nogama bili utisnuti znakovi čava i bili ispupčeni na tijelu. Desni mu je bok bio kao kopljem proboden i na njemu rana, a ona je često krvarila tako da su mu i gaće i tunika bile mnogo puta zakrvavljene. — O, kako je malo onih koji su zavrijedili vidjeti svetu ranu na prsima dok je živio propeti sluga propetoga Gospodina! Sretna li brata Ilije koji je gdjekada imao priliku da je vidi dok je svetac živio. Ništa manje ne bijaše sretan Rufin² koji je te rane doticao rukama. Kad je spomenuti brat Rufin jedanput svoju ruku turio u njedra svetoga čovjeka da ga protare, ruka mu je dospjela na njegov desni bok pa se tako dogodilo da je taknuo onu dragocjenu ranu. Ovaj je doticaj sveca jako zabolio. Odgurnuo mu je od sebe ruku i zaviknuo neka mu oprost Gospodin. Pred stranima je to najpomniji sakrivač. Oprezno je sakrivač i pred najbližima tako da ni njegova braća pobočnici ni njegovi najvjerniji pratioci nisu dugo vremena to znali. — Iako je sluga i prijatelj Svevišnjega gledao sebe ukrašena tolikim i takvim biserjem, koje se blistalo poput najskupocjenijih dragulja, i premda je bio više nego ijedan čovjek čudesno urešen slavom i čašću, ipak mu srce nije postalo tašto niti je išao za tim da bi se nekom poradi isprazne slave svidio. Na sve moguće načine je nastojao to sakriti da ga naklonost ljudi ne bi lišila ove milosti.

3. Običavao je rijetko kome ili nikome otkrivati izvanrednu tajnu. Bojao se da ne bi poradi posebne ljubavi, kao što običaju činiti oni koji uživaju posebnu ljubav, zbog dane mu milosti pretrpio kakvu štetu. Zato je uvijek u svom srcu nosio i često imao na jeziku onu Prorokovu: »U svom srcu sam sakrio tvoje riječi da ne sagriješim tebi!«³ — A kad bi mu došao koji svjetovnjak, a on nije želio da se s njim upusti u razgovor, braći i sinovima koji su s njim boravili, dao je to kao znak, da naime onda, kad taj redak izrekne, odmah one, koji su se oko njega okupili, uljudno otpuste. Stekao je naime iskustvo da je veliko zlo, ako se svima povjerava sve; znao je da onaj čovjek čije tajne nisu savršenije i brojnije od onoga što se na njemu očito vidi, ne može biti duhovan, i tako ga ljudi na temelju onoga što se pokazuje

¹ Alverna (danas: La Verna) je gora u srednjim Apeninima, a visoka je 1283 m nalazi se u području biskupije Arezzo, a od Arezza je udaljena 27 km prema sjeveru. Tu je planinu sv. Franji 8. svibnja 1213. darovao grof Orlando iz mjesta Chiusi.

² Brat Rufin i sv. Klara bili su rođaci. Rufin je umro 1270. Njegov se životopis nalazi u Kroniki 24 generalnih ministara (Annales OFM, III, 46—54).

³ ps 118, 11

izvana mogu suditi. Upoznao je neke koji su naoko bili s njima složni, a iznutra se nisu s njim slagali. U lice su mu povlačivali, a iza leđa su ga ismjeivali. Tako su ovi sami sebi pribavili osudu i ljude ispravne učiniše donekle sumnjivima. — Zloća naime često nastoji ocrniti čistoću i zato se zbog lažljivosti, koja je svojstvena mnogima, mnogima ne vjeruje.